

hvervsuddannelse. Man er på nærværende tidspunkt ikke i stand til at udtale sig om, på hvilken måde disse virksomheder nærmere bør udbygges, men man anser det for rigtigst at tilvejebringe udtrykkelig lovhjemmel for, at der i tilknytning til døveskolerne oprettes de for undervisningen nødvendige laboratorier.

Til § 15.

Svarer til bestemmelsen i den nugældende lovs § 12, dog at reglerne for uddannelsen af døvelærere nu foreslås fastsat af socialministeriet efter indstilling fra døvenævnet for at sikre en fyldestgørende og ensartet uddannelse af lærere.

Til kap. III.

Som i indledningen omtalt, har man fundet det hensigtsmæssigt også at fremkomme med forslag til lovregler om fortsat uddannelse og efterværn for unge døve og om foranstaltninger iøvrigt vedrørende voksne døve, tunghøre og døvblevne.

Man har ved udarbejdelsen af forslaget haft for øje dels erfaringerne inden for døveforsorgen, dels inden for en beslægtet forsorgsgren, blindeforsorgen.

Til § 16.

ad stk. 1. Efter den hidtidige praksis er de unge døve efter afslutningen af deres skolegang som den altovervejende hovedregel blevet sat i lære hos dertil egnede mestre til uddannelse i håndværksfag. Anbringelsen i lærepladserne er enten sket ved forældrenes foranstaltning eller ved instituttets eller invalideforsikringsrettens hjælp. I de senere år er langt de fleste anbragt i lærepladser på institutternes foranstaltning.

På grund af den tilstedeværende defekt, der vanskeliggør oplæringen, vil det efter de indvundne erfaringer ofte være nødvendigt at yde læremesteren en godtgørelse for uddannelsen. I de fleste tilfælde har forældrene på grund af deres økonomiske forhold imidlertid ikke været i stand til selv at klare udgifterne ved den unges oplæring, og han er derfor under oplæringen blevet anbragt i kontrolleret familiepleje for vedkommende instituts eller invalideforsikringsrettens regning. Døveskolernes udgifter hertil, der i de senere år har andraget ca. 25 000 kr. tilsammen for institutterne i Nyborg og Fredericia, er blevet bevilget på de årlige finanslove.

Denne uddannelsesform har medført en vis begrænsning i uddannelsesmulighederne for de unge døve, og da erfaringerne såvel her hjemmefra som fra udlandet har vist, at de døves beskæftigelsesmuligheder ikke er så begrænsede, som man tidligere har antaget, idet de inden for de fleste fag, hvor ikke netop tilstedeværelsen af hørelsen eller den sproglige forbindelse er af væsentlig betydning, vil kunne klare sig på lige fod med de hørende, synes det rimeligt på mere effektiv måde end hidtil at give de døve mulighed for en alsidig erhvervsuddannelse.

Da kommissionen i det store og hele må anse den erhvervsmæssige uddannelse af de unge døve for at være en statsopgave, som det vil være naturligt at løse i nær forbindelse med statens undervisning af de døve børn, foreslås det derfor, at der gives socialministeren bemyndigelse til at drage omsorg for, at der efter endt skoleuddannelse gives døve og tunghøre, der har været undergivet undervisning efter denne lov, en i forhold til deres evner passende erhvervsmæssig uddannelse. Hvorledes denne uddannelse nærmere skal etableres, herunder om den skal finde sted ved særlige dertil oprettede statsinstitutioner eller i det private erhvervsliv eller på begge måder, har man ikke tilstrækkelig erfaring til at udtale sig om, og man har derfor fundet det rigtigst at overlade afgørelsen af dette spørgsmål til socialministeren, idet man finder det tilstrækkeligt at have bestemt, at uddannelsen skal svare til den pågældendes evner.